

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theophili Bernardini E Societate Iesv De Religiosæ Perseverantiae Præsidiis Libri XI. ...

Bernardin, Théophile

Antverpiae, 1622

15. Idem ex votorum Religiosoru[m] obseruatione petitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47032)

officiorum, modò infirmitatis, modò hominum rationem habendam ipse mihi persuadebo: semperque, sanctæ crucis amor, à mente meà longius pulsus, exulabit. ô vanissima ratiocinationum humanarum ludibria, quàm verà & divinâ me virtute spoliatis, quantopere me à perfectiore Iesu Christi Domini mei imitatione remouetis!

CAPVT XV.

Ex iis que ad votorum Religiosorum obseruationem faciunt, quàm desit humilitatis & crucis amor?

DE corpore, valetudine, commodis quàm sapè sum anxius? Austeriora, duriora, laboriosa quàm subterfugio & declino? Quàm facilè mûnera promitto, largiùs dono, facilè admitto Superiore non consulto?

Nullamne in rem vehementiùs afficior, quia elegans, benè elaborata, à maioribus, ab amicis donata est, vel ob aliam eiusmodi causam, quæ in maiorem Dei gloriam non dirigitur?

An facilè sine facultate commodato do, vel accipio? An ægrè res meo vni dicatas, aliis vtendas permitto? An illiberalis ceteris, quæ mea sunt, accuratiùs & lautius curo?

An superflua, curiosa, splendoris aliquid redolentia habeo? An maximè trita, vilia, communia, & omnium neglectissima expeto?

An quæcumque Religionis propria sunt, supellectilem omnem, vasa, res omnes, quasi sacras, & sanctorum vsibus, Deo que ipsi dicatas veneror, sollicitè conferuo, caueo que ne quid vel minimum ex illis pereat, iufringatur, atteratur, aut non iusta ratione consumatur?

Corporis macerationem, cilicijs, diuertberatione, ieiunijs, vigilijs quàm reformido? quàm diligenter & constanter vsurpo? per ætatem à calore, per hiemem à frigore, omnemque per annum ab aëris iniurijs, quàm multa, quàm libenter patior?

An Superiores meos intimè, & ex animo, quæ Superiores, & non quæ mihi beneuolos aut beneficos, veneror & diligo? eosque maximè præfici opto, qui à me alieniores, duriores, & voluntati meæ minùs obsecundent?

An excusationes & diuerticula quæro, ne quòd nolo iubeatur: an impedimèta artificiosè inferi curo, vel intercessionibus domesticorù aut externorù efficio, ne mihi iniungatur quod minùs arridet. Quòd si nihilominùs ingrati aliquid imperatur, annon quasi coactè, tardè, lentè, pede plumbeo, imperfectè obedio, & inconcinne rem exequor, vt tædio Superiori sit, & in posterum nihil mihi inui-

inuito iubeat: Cùm tamen, si serió spiritu mortificationis Religiosæ agerer, eiusmodi iussiones alacritate maiore explere, vires meas omnes & industriam libentius exhaurire deberem, ac sollicitius curam & vigilias intendere, ne quid illis vlla ex parte deesse posset.

An procliuius ad speciosa, gratiosa, honorifica, quàm ad abiecta, odiosa, humilia Superiori me offero? An eiusmodi me præbeo, vt ad omnem cuiuscumque negotij occursum, liberrimè, & magna fiducia ad me recurrat Superior? sulciam quæ præ vilitate aut labore ceteri recusant, & peræquè libenter faciam, quod alijs primò oblatum, ad me denique, id oneris a se excutientibus ceteris, est deuolutum? Si murer, officio abire iubeat, restituar, iterumque destituar, pilæque instar verser & reuerser, susque deque iacter, an semper cruci infixus hæreo? an aternitati permanenti sic inhæreo, vt labentia nesciam tempora, & mutationibus non immuter?

An defectus & imbecillitates animi, quas in ceteris obseruo, vel quæ malè geri animaduerto, Superiori indicare non audeo, ne quid mihi inuidia, vel odij conciliem? id enim est hominum suæ existimationis nimio opere amantium.

An non mihi varias gubernationis & Superiorum ideas effingo, optans modò suauiter, modò fortiter, modò liberalius, modò parcius, varijs in rebus variè agi? quod est hominis aliena iudicia improbantis, sua verò singulariter amplectantis. Hinc & illa oriuntur, O si talem Superiorem haberemus, qui hæc & illa faceret, quàm bellè omnia procederent! Vel etiam, Si Superiore essem, hæc & illa facerem! quam cogitationem vera humilitas procul odoratur, & summa execratione abominatur.

Sed & aliunde quidquid obedientiæ deest, humilitatis defectum arguit. Quid enim? si non simpliciter, sed subdolè obedio; si non hilariter, sed cum tristitia & obmurmuratione; si non integrè, sed tantùm ex parte; si ad oculum tantùm, dum Superior præsens adest; si non fortiter, sed facilè quouis obnusu deijctor; si non constanter, sed tædio & remissione surrepente: nonne id semper inde ortum ducere deprehendo, quòd humilitatis, quòd crucis, quòd imitandi Iesu Christi amor deficit? O Domine mi Iesu Christe, da mihi & huius perfectionis cognitionem perfectam, & desiderium ardens, & vsum perseuerantem.